ИЗЛОЖБЕН КАЛЕНДАР 2005 - БЪЛГАРИЯ

Пролетен полусезон януари/юни

*** 26.03.2005 г. - Национална клубна изложба на БКК "Северни кучета"**	**27.07.2005 г. - САС Варна**
01.04.2005 г. - САС Пловдив	**30.07.2005 г. - САСІВ Варна**
02.04.2005 г. - САСІВ Пловдив	**06.09.2005 г. - САС Пловдив**
30.04.2005 г. - САСІВ ПАЗАРДЖИК	**11.09.2005 г. - САС София**
01.05.2005 г. - САСІВ София	**23.09.2005 г. - САСІВ Добрич**
15.05.2005 г. - САС Търговище	**01.10.2005 г. - САС Стара Загора**
21.05.2005 г. - САС Силистра	**08.10.2005 г. - САСІВ Видин**
19.06.2005 г. - САС Враца	**** 29.10.2005 г. - САС Пловдив; Национална клубна изложба на БККСК**
20.06.2005 г. - САС Монтана Есенен полусезон юли/декември	**30.10.2005 г. - САСІВ Пловдив**
23.07.2005 г. - САСІВ Варна	**19.11.2005 г. - САСІВ София**

Предстои попълване на календара според одобрените от БРФК изложби.

Представяне на кучета от клуба в чужбина: **НИЕ В ЧУЖБИНА**

*** 26.03.2005 г. - национална клубна изложба** 42-ро училище, жк.Х.Димитър, София съдия: Перо Божиновски - Македония

BISS: Най-добро куче на изложбата - TOFFEE COFFEE DE LA VALLEE DE MORAVA- сибирско хъски

R.BISS: BISA - самоед

3-ТО МЯСТО: NO TABI KINKO - акита

4-ТО МЯСТО: BUENA HECHI DAISY 76 - голямо японско куче

JUNIOR BISS: Най-добро младо куче - VABANK DREAMS OF SNOW - сибирско хъски

PUPPY BISS: Най-добро подрастващо куче - CORROC NORD BON DORTS - сибирско хъски

BABY BISS: ANGEL AYONA KEVIN - самоед

BABY R.BISS: JOLI CADO OF GOLDEN NICOL - сибирско хъски

ПОБЕДИТЕЛИ ПО ПОРОДИ: ВОВ

голямо японско куче	самоед	сибирско хъски	аляски маламут	акита
БУЕНА ХЕЧИ ДЕЙЗИ 76	BISA	TOFFEE COFFEE DE LA VALLEE DE MORAVA	БРУНО ОТ ЛИБЧЕВА	NO TABI KINKO

С получените на тази изложба титли изискванията за шампион на България покриват:

LAKOTA DE MAINAKE - сибирско хъски

Честито!!!

Резултати от конкурсите:

НАЙ-ДОБРА ДВОЙКА: BISA и RINO - самоеди

ГРУПА НА ПОТОМЦИТЕ: Toffee Coffee de la Vallee de Morava с потомци: Corroc Nord Bon Dorts, Corryna Nord Bon Dorts, Joli Jour Slavena von Branddorf, Vabank Emerald Queen

ГРУПА НА РАЗВЪДНИК: Vabank

РАЗВЪДНА ГРУПА: Golden Nicol

Пълните резултати и титлите на участвалите кучета очаквайте скоро, след получаването на отчета за изложбата в СПК на БККСК.

Галерия със снимки от изложбата (на dog.bg): **фотогалерия специализирана изложба 26.03.2005**

** **На 29.10.2005 г. в гр. Пловдив** се състоя традиционната есенна **НАЦИОНАЛНА КЛУБНА ИЗЛОЖБА НА БКК "СЕВЕРНИ КУЧЕТА"**. На същата дата се проведе и национална CAC изложба за всички породи, а на 30.10.2005 г. - Международна (CACIB) изложба за всички породи.
Съдия на специалката беше **Франко Манато - Франция**. Бяха представени над 60 кучета от 12 породи. Очаквайте публикуване на пълните резултати и галерия със снимки от изложбата!

ИНТЕРВЮ С ФРАНКО МАНАТО

За есенната клубна изложба, провела се на 29.10.2005 г. в Пловдив, гост на БКК "Северни кучета" беше Франко Манато - председател на клуб "Сибирско хъски" - Франция. С негово разрешение публикуваме интервюто, взето на 31.10.2005 г.

За себе си г-н Манато казва така:

Освен председател на клуба за хъски във Франция, аз съм и мъшер. Спечелил съм над 30 състезания с впряг от 7 шампиона по красота. Аз съм строг съдия, който оценява кучетата според вида и представянето им в деня на изложбата. Случвало ми се е да давам коренно различни оценки на едно и също куче, представяно на различни изложби. За мен движенията на кучетата са особено важни, защото добрите движения изискват и добра цялостна конструкция и правилно развитие на животното.

Винаги съм способен да обоснова оценката и отсъждането си - разбира се, ако насреща има кой да ме слуша.
За мен е важно това, че когато отиде на изложба един собственик на куче, той очаква да получи подробна информация за животното си, а не просто "оценка и титла". В това отношение съм малко недоволен от клубната изложба, тъй като трябваше да се съди много бързо, а доброто описание изисква повече време. За пример, преди 2 г. съдех специалка на хъски във Франция. Бяха представени 92 кучета. Съденето започна в 10 сутринта и приключи в девет и половина вечерта. Но това, все пак, е национален шампионат и подобно продължително съдене е не само позволено, но и необходимо.

Г-н Манато, какви са впечатленията ви за състоянието и тенденциите на развитие при северните породи, с оглед представените на клубната изложба кучета?

Ако се съди по видяното, на практика всички представени северни породи бяха на доста добро ниво, макар че често се срещат дебели кучета. Повечето екземпляри бяха правилни, много хубави и типични. Трябва да се споменат две конкретни забележки, които касаят конкретно поголовието на сибирското хъски: на кучетата им е нужно да работят повече, за да натрупат мускулатура; срещат се и срамежливи животни, които непременно би трябвало да се тренират за по-добро представяне.
Трите изложби (бел. на 29-ти се проведоха 2 САС изложби - клубната и САС-Пловдив, а на 30.10 - САСІВ Пловдив) бяха доста интересни. Погледнато като цяло, представените бебета, подрастващи и млади кучета бяха много качествени. От тази гледна точка, бъдещето на северните породи се очертава блестящо и е очевидно, че развъждането се подобрява, а развъдните цели при отделните породи са правилно поставени. Специално бебетата сибирско хъски бяха много сладки.
Шокира ме употребата на пудра, особено при самоедите. По правилника на FCI това е забранено и в друга страна напудрените кучета биха били дисквалифицирани. Подобна практика е вредна и защото съдията трябва да докосва и опипва кучетата, за да добие правилна представа за анатомията им. Това няма как да стане в облак от бяла мъгла.
Много жалко, че не присъстваха записаните маламути. За първи път видях и една нова за мен порода - западно-сибирска лайка. Много интересно куче и бих искал да видя и други екземпляри, за да си съставя "на живо" представа за тази порода.
Що се отнася до дребните породи - шпицовете - представените на изложбата померани бяха най-добри. Видях и наистина хубави самоеди и хъскита, но те непременно трябва да теглят - особено хъскитата. Ако кучето няма мускули, от това страда не само походката му, но и гръбната линия. Гърбът на тези породи е прав и, когато не е добре замускулен, той омеква. Но, като цяло, почти всички представени кучета бяха на много добро ниво. Специално внимание бих искал да обърна на басенджито - изключителен екземпляр, който достойно може да се представя навсякъде в Европа.
Относно сибирското хъски, като изключим наличието на дебели животни, може да се каже, че видените от мен животни имаха много хубави глави. Тялото и крайниците също бяха много правилни, но се забелязваха меки гърбове - това обаче не е непоправим недостатък, необходимо е просто кучето да се натоварва повече с типичната за породата работа.
Движенията според мен са изключително важни за една работна порода.
Важни са също така размерите на животните - не само заради указаните в стандарта ръстови ограничения, но и защото прекалено едрите кучета не са способни да работят добре, бързо се изморяват и не са така издържливи, както тези в "златната среда". В това отношение представените кучета бяха добре, забелязах само един малко едър самоед.
Малко ме изненада организацията на класовете - при нас във Франция първо минават всички класове от единия пол, а след това - от другия, докато тук всичко е "смесено", редуват се мъжките и женските кучета, което може да бъде леко объркващо. Специална забележка бих искал да направя на собствениците: често ми се налагаше да изчаквам влизането на кучетата. По идея, на изложба, когато единият клас е влязъл на ринг, животните от следващия вече трябва да са готови на входа и те да чакат влизане, а не съдията - тях.

Г-н Манато, какво е мнението ви за откриването на работен клас при северните породи?

От 1 януари 2006 г. FCI въвежда работен клас на изложби и за северните породи - и много правилно, тъй като за представените в този клас кучета може да се твърди, че те със сигурност са способни да

работят. Във Франция работният изпит е неразделна част от условията за завоюване на шампионска титла, което - по мнението на френските развъдчици - прави националния шампион много по-ценно постижение от интершампионската титла например.

Работният изпит при нас се състои от представяне на 3 състезания, след което според получените резултати кучето може да завоюва една от четири степени. На състезанията за всяко животно от впряга се дават проценти от общото постижение, определени според постигнатото от първите три впряга време. В специални "книжки" се записват постигнатите времена, точки, процентите, представянето... Кучетата, които са доказали работните си качества на тези три състезания получават така наречения "етикет" за впрегатно куче. В случая целта не е толкова високото постижение на самото състезание, а доказателството, че северното куче е запазило непокътнат стремежа си за работа. На състезания се връчва и титлата CACIT - кандидат за шампионат по работа; FCI на база на спечелените такива титли дава и титла "международен шампион по работа".
Препоръчително е всички страни-членки на FCI да обмислят провеждането на такива изпитания за работа. Съществува и федерация по зимни спортове с кучета, тясно свързана с FCI, но тя се занимава само с 4-те чистокръвни породи северни впрегатни. А по принцип със "снежни спортове" могат да се занимават и собственици на всякакви други породи, както и на нечистокръвни животни - всеки желаещ е добре дошъл на пистата. Четирите официални породи са: сибирско хъски, самоед, аляски маламут, гренландско куче.
Бих искал да кажа и няколко думи за френския шампионат за сибирско хъски - National d`Elevage. Там се събират над 250 кучета от породата всяка година. Оценяването се извършва едновременно от петима съдии. Прави се първоначален подбор в класовете и на 12 кучета от всеки пол съдиите дават поотделно оценката си; печели кучето с най-малко събрани точки. За прозрачност за първите четири в класирането на специална дъска се изнасят резултатите - точките, присъдени от всеки съдия. Така оценяването е ясно за всички. По традиция трима от съдиите са французи, а двама - от чужбина; задължително един представител на САЩ и един от Европа. Тази година например чужденците бяха M.Jenings от САЩ и Miglietta от Италия. Тази национална специалка се провежда главно с цел да се оценят качествата на кучетата от гледна точка на развъждането, макар че на нея се присъжда титла CAC. Цели се последователност в развъждането в страната, но същевременно - и страничен поглед към постигнатото (поради което се канят чужди съдии).

А какво мислите за инбрийдинга и специално за близкия такъв?

Инбрийдингът е най-доброто и едновременно с това най-страшното нещо. Развъждам от 30 години и досега съм го прилагал много внимателно, но и с голям успех; инбрийдинг трябва да се използва само при кучета без дефекти, което на практика е невъзможно - тъй като освен добрите качества има голям шанс да се подсилят и лошите.
По принцип много близкият инбридинг в крайна сметка води до катастрофа. Но ако развъдчикът има късмет, може да постигне невероятни резултати. Не много близкият инбридинг при две почти идеални кучета е най-добрият вариант - примерно баща и дъщеря. Но за целта е необходим голям развъдник и много опит - развъдчикът трябва да е запознат с предците, да е в състояние да ги проследи 4 поколения назад. Ако развъдчикът е умен и извади късмет, може да получи прекрасен резултат от инбрийдинга, но това в никой случай не е задължително. Изобщо, развъждането е много трудно нещо, ако се прави както трябва.
Ограничения за степента на инбридинг поне във Франция няма - всичко е по усмотрение на развъдчика. Съдейки по личния ми опит от близо 36 години, аз не съм особен привърженик на близкия инбридинг. Не съм опитвал никога да събера брат и сестра например, и не го препоръчвам. Но е съвсем нормално да се събират кучета с еднакви баби и дядовци например. Много близкият инбрийдинг обаче е много труден и може да доведе до катастрофа за дадена линия. Ето защо е интересно да се види какво правят и други развъдници с над 20 кучета. Просто не е възможно да се играе с инбрийдинг, ако развъдникът е малък или развъдчикът - начинаещ.

И накрая, като заключение, понеже обичам северните породи и съм прекарал с тях над 2/3 от живота си, бих искал да поговорим за нещо много важно: умът и характерът им. Тези животни притежават две съществени черти, които понякога се пропускат - те трябва да са добронамерени,

дружелюбни и весели, сладки кучета. Но трябва да се има предвид и не по-малко важната черта в характера им, наричана “желание за работа“. Тя е по-силно проявена в някои линии, в други отсъства. Искрено вярвам, че FCI прие френската молба за откриване на работен клас в името на подобряването на това положение. Кучетата в работен клас естествено ще имат и желание за работа. Не бива да се забравя, че по природа това са “трудещи се” породи. Обучението за теглене е добро както за развитието на тялото, така и за развитието на ума и психиката. Северните породи не са за всеки, те се нуждаят от собственици, които ще дават на кучетата това, от което те имат нужда - много движение и на първо място: работа.

Бих искал също така да благодаря на хендлърите на клубната изложба - за старанието. Не всички бяха опитни и умели, но до един положиха усилия. При вас има отлични хендлъри. Специални благодарности дължа и на Габриела Димитрова, която превеждаше дословно всичко и едновременно с това се оказа чудесна секретарка на ринг.

© БКК “Северни кучета” - 2005